Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

utrūnc sic ēsuetudo regib' est. ut insuis natalicius reos ab
soluant. sic iste p̄ncepſ dī, ppt̄ gaudiū suę sęc̄ sollēpnita
tis uincula nr̄a relaxet. Siq̄dem ꝫ illud occurrit me
morię qd̄ int̄ preciosa filioꝝ isrl̄ munera ꝫiā pilos cap̄
rū q̄dam detulerunt. Et q̄a p illos ēfessio peccatoꝝ signa
t̄. satis ē t̄ unū hoc offeram. Verū si de ē aurū sapientię.
si argentū rite laudantis eloquiū, si diuersarū gēme
uirtutū. postremo si castratis bissus miseris abē. t p̄dic
tos capr̄um pilos offeram. q̄a forte ꝫ ipsi cū uera ēfessio
ne placebunt. Veracē scilicet. q̄a quē adhuc ēsensu pec
care delectat. falsū est qd̄ de p̄teritis uere penitet. Vt
aut q̄dd̄ā de humano usu loquar. si q̄ndo patrfamilias
p̄ tēpus domū suā reuertat. omis familia solet ad gaude
re. cū q̄dem ꝫ catelli exilientes q̄dam gestu membroꝝ
se monstrant letari. Qua ppt̄ ꝫ nos licet iumentis insipien
tib' merito sim' cōparandi. tam si iusti' honore sollēpnita
tis q̄ eundē dn̄m nr̄m quodam nob' rep̄sentat gauisi fu
erim'. t micas mīe ei' speraret q̄si catuli sub mēsa poterim'.
Et hoc ñ ex nob' ſ; ex bonitate euglica regis q̄ cecos ꝫ claudos
ad cōuiuiū suū dignat' ē adipisci. Bene q̄ nobiscū agit
qd̄ isdē patrfamilias nos suis sollēpniis int̄ esse ñ dedig
nat̄. O q̄nti s ꝫiā in remotissimis tnismaria regionib;
q̄ tantope gauderent si eis t semel ad ei' sacrū tumulū
accedendi possibilitas esset. Vnde ꝫiā ēsiderandū est
qd̄ ad nobis donatū sit. ne forte si ei' p̄sentiam minus
reuerenter sensérim' aut infecto corde qd̄ absit īcon
spectu tu ei' uacui uenerim' dicat ipse ppl̄icū illud.
Non ē anima mea ad pplm istū. Et rē. Ape esto ori eoꝝ.
ꝫ longe a remib' eoꝝ. Preterea cū ad exemplū il q̄a filius